

2.2.1 Op & in de grond. Tips om water te vinden

Water zoeken is geen probleem. Water vinden soms wel...

Om water te vinden ga je in de richting van wilg en zwarte els.

Zoek het laagste punt in het landschap. Graaf daar eventueel.

Volg grazende dieren. Ook vinken en duiven, vooral bij zonsopgang en -ondergang.

Let op insecten: muggen en dazen. Bijen blijven tot ca. 6,5 km in de buurt van water.

Kijk in gaten en spleten, vooral als ze groener zijn dan de omgeving.

♪ Ik wil mijn eigen voedsel gaan telen. Waar vind ik hamburgerzaad?

(Dichter) bij de bron is water uiteraard zuiverder dan verder af.

Een grondwaterput bevat water dat door de omliggende grond gefilterd is. Ik heb er begin 1960 nog geregeld van gedronken. Onklopbaar lekker en fris op hete zomerdagen: een steenkoude emmer kristalhelder water! Met fosfaat-, nitraat- e.a. vervuilingen zou ik het nu niet meer durven zonder recent attest. Helaas, dat hebben we onszelf aangedaan. Ik besepte toen niet welke luxe dat water was.

Om vijverwater te filteren kan je een kuil graven op korte afstand (1 m) van de plas. Schep het eerste, nog vuile water eruit, tot je helder water krijgt. Filter dit en kook het minstens 1 minuut.

Regenwater is, als je het kan opvangen zonder het te vervuilen, veilig drinkbaar. Het is gedestilleerd door de waterkringloop van moeder aarde. (Helaas spuiten onze verwarming, transport en industrie heel wat rotzooi naar de hemel.)

(Ver)wilde(rde) paarden en ezels graven tot 1,8m diepe putten in het Amerikaanse Westen. Die verrijken ecosystemen voor woestijnsoorten enorm. Het extra bereikbare water zorgt voor een boost bij wilde dieren en planten. Blijkbaar hebben deze verwilderde dieren hier toch wel een 'neus' voor.

Mos regelt de waterhuishouding van het bos. Eén ha kan 30.000 liter opnemen en wekenlang vasthouden.

♪ 'Sorry als ik te lang spreek, ik vergat mijn horloge.' 'Kijk dan tenminste af en toe eens op de kalender!'

2.2.1.1 Bron, wel te wichelen?

Als je het geluk hebt een bron 📖 met goed, drinkbaar water te vinden, bescherm die dan. Gebruik het water stroomafwaarts, en bescherm de oorsprong tegen alle vervuiling. (Helaas heb je weinig invloed op industrie en sproeistoffen.)

Om ondergrondse waterlopen of bronnen te zoeken wordt wel eens gebruik gemaakt van een wichelroede 📖, meestal uit metaal (staal of koper) of hout, soms van kunststof. Het L-vormig model heeft twee staafjes die in een rechte hoek zijn omgebogen. Het korte deel is ongeveer 10 centimeter lang en het andere 30 à 40 centimeter. Iedere hand houdt een kort eind vast met een ruimte tussen de handen van ongeveer 30 à 40 centimeter.

Als de staafjes elkaar kruisen of openzwaaien duidt dat op wat er (water, metaal, mineraal) gezocht wordt.

Het Y-model is een gevorkte tak (vaak hazelaar) die gedragen wordt met de punt of de krul naar voren. De twee uiteinden houd je vast met de duimen naar buiten. Daardoor staat er spanning op de vork, en kan ze naar boven of beneden uitslaan.

Soms wordt ook een pendel gebruikt, een touwtje met een gewichtje aan (metaal, kristal,...). Vaak wordt van het gezochte goed wat op het uiteinde van de wichelroede of pendel aangebracht.

De wichelroede is een hulpmiddel, het menselijk lichaam zelf is de detector. Diep in ons zouden we de gave hebben dingen aan te voelen, of onze omgeving te interpreteren. Onbewust waarnemen van elektriciteit, magnetisme, tellurische stroom of 'aardstralen' zou zichtbaar gemaakt worden door deze hulpmiddelen.

Uit experimenten blijkt dat de beweging van de wichelroede alleen van de verwachting van de wichelaraar afhangt. Wichelroedes zijn instabiel van vorm, bij de minste beweging aan de uiteinden zal daarom de punt ook bewegen. Dit ideomotorisch effect wordt veroorzaakt door onbewuste spierbewegingen. De kans dat een professionele wichelopper water vindt is niet hoger dan die van gelijk wie, als die een puur willekeurige locatie aanduidt. Als je denkt dat het je kan helpen, waarom niet...

In Zuid-Limburg (be) waren en zijn enkele bronnen die als fontein 📖 werk(t)en. De waterbel zit onder een kleilaag ingesloten. Door de grote druk van de bovenliggende massa loopt en spuit het water boven het maaiveld uit.

Dit is nog te zien aan de Pliniusbron in Tongeren, de Sint- Lambertusbron aan de Bronstraat, de bronfontein aan de Lagere school in de Fonteinstraat (Vliermaalroot), en die aan de Wintershovenstraat. Het koude, overlopende waterbassin van de 2 laatste werd eeuwenlang gebruikt als koeling voor de melk van de dorpelingen. De put in Wintershoven is 43 meter diep, en bestaat uit boomstammen die gehalveerd werden. Daarna was het kernhout weggehakt en werden beide delen met smeedijzeren banden terug samengeperst. De kop kreeg een vertanding, en de voet een groef (zoals ook oude balken verbonden werden).

(Een heetwaterfontein wordt een geiser genoemd. Bij een kunstmatige fontein zorgt een pomp of een hoger gelegen reservoir voor voldoende druk om het water te laten spuiten.)

*♪ Een betrouwbare bron is iemand die meer dan een keer goed heeft graden.
Frank. A. Clark*

Kunnen dieren spreken? Vroeg de papegaai. (Aan de prof biolinguïstiek)

Taal is een communicatiemiddel met afhankelijk van de diverse theorieën meerdere definities. Geschreven, gesproken of visueel. De vaak beweerde verhouding dat 93 of 55% van onze boodschap wordt bepaald door non-verbale aspecten is een verkeerd geïnterpreteerd onderzoek van Albert Mehrabian, dat alleen van toepassing is wanneer je over je eigen emoties spreekt.

Het vocabulaire van de mens bestaat uit ongeveer 40.000 woorden. Dieren gebruiken gemiddeld zo'n twaalf tot twintig 'woorden'. Landbouw veranderde niet alleen ons dieet. Zachter en bereid voedsel had invloed op onze kaak, en maakt het makkelijk 'f' en 'v' en dus nieuwe woorden uit te spreken.

Allicht is er sprake van een zeer primitief taalinzicht bij de intelligentere dieren. Als ze getraind worden kunnen apen alleen communiceren over het hier en nu. Bijen doen dat ruimer (via hun 'dansen'). Dieren die in (grotere) sociale groepen leven lijken het meest gevorderd in hun communicatie.

De 'taal' van dieren heeft meestal betrekking op territorium, paringsdrift, verleiden, eten, alarm, angst. Ze gebruiken hiervoor lichaamshouding, geuren, kleuren, gebaren (bijendans), geluid. Walvissen, vogels, meerkatten, stokstaartjes hebben een uitgebreid repertorium.

Getrainde chimpansees en bonobo's leerden tot 200 woorden (symbolen) om met mensen te 'praten'. Indri, de grootste nog levende halfapen (Madagaskar) 'zingen' in geharmoniseerde duetten en met refreinen.

Iedere koe heeft een individuele stem en volgens literatuuronderzoek een zestiental distinctieve geluiden die betekenisvol zijn. (2020

<https://www.neerlandistiek.nl/tag/dierentaal/>)

Prairiehonden waarschuwen elkaar voor mensen en beschrijven daarbij hun formaat, snelheid, kleur van hun kleding, objecten die ze bij zich hebben en haarkleur. (Eva Meijer, Dierentalen)

Kangoeroes blijken meer dan verwacht in staat te zijn om met mensen te communiceren. (University of Sydney en of Roehampton in Londen, 2021)

We noemen het geen spreken, maar toch wel communicatie. En wie een huisdier heeft ken zeker het gevoel dat dit hem of haar begrijpt. Soms beter dan een mens.

♪ NASA schoot sperma de ruimte in. Moet een geweldig orgasme geweest zijn.